

Hvilke af de såkaldte forskningsresultater har givet anledning til, at regeringen har ændret sin politik eller brugt dem som grundlag for sin politik?

Så hører jeg hr. Eyvind Vesselbo sige, at Venstre er helt enig i konklusionen i rapporten, nemlig at hvis et institut som Institut for Miljøvurdering skal bevare sin troværdighed på lang sigt, vil det være nødvendigt at sikre, at der ikke kan sættes faglige spørgsmålstejn ved nogen af dets rapporter.

Betyder det, at hvis den næste evaluering viser, at det stadig står meget ringe til med den faglige kompetence på instituttet og der er kritik af rapporter, så er Venstre parat til at nedlægge instituttet? Var det sådan, man skulle forstå det?

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Det er rigtigt, at jeg har et lyst sind i modsætning til de tre, der lige har været heroppe, som har et meget, meget mørkt sind i forhold til miljøpolitikken i Danmark, hvilket der overhovedet ikke er brug for efter grund til.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at vi ikke har lyttet. Nu stillede jeg jo tre gange det samme spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen som indledning, og det lød ikke, som om hr. Keld Albrechtsen lyttede meget til det, jeg spurgte om, for han svarede ikke på spørgsmålet. Jeg mener, jeg har lyttet meget.

Dette med den fremstrakte hånd: Vi rækker gerne en hånd frem. Det er jo ikke et spørgsmål om, at vi ikke vil diskutere. Vi står faktisk her og diskuterer med hr. Keld Albrechtsen. Hvordan kan hr. Keld Albrechtsen så stå og sige på talerstolen, at jeg ikke vil diskutere tingene? Det er jo noget sludder.

Til fru Pernille Blach: Noget for noget. Jamen jeg mener at vide, at fru Pernille Blach Hansen har læst kommissoriet og grundlaget for instituttet, og det er jo netop, at man skal skabe debat, at det skal være med til at skabe debat. Derfor er det da ikke så underligt, at det får den evaluering, at det opfylder de betingelser, det er oprettet på, nemlig at skabe debat.

Jeg forstår det ikke helt. Det kan være, vi kan uddybe det. Det er jo ikke et spørgsmål om, at nogle er døve og blinde over for kritikken. Jeg mener, at den bestyrelse, som har siddet indtil nu, har i hvert fald sagt, at den vil sikre, at den

kritik, der kom, vil blive fulgt op, sådan at det her ikke gentog sig, og at det blev bedre.

Det samme svar til fru Elsebeth Gerner Nielsen. Jamen hvis der kommer en evaluering igen, som sætter spørgsmålstejn ved kvaliteten og ved nogle af rapporterne, så er der da kun én ting at gøre, og det er at gøre det bedre. Sådan er det vel også, når fru Elsebeth Gerner Nielsen bliver kritiseret. Så er det vel ikke sådan, at fru Elsebeth Gerner Nielsen graver sig ned et eller andet sted og ikke kommer op igen. Nej, så prøver fru Elsebeth Gerner Nielsen vel at lytte til kritikken og så rette sig ind, hvis det er en berettiget kritik. Det er vel det samme Institut for Miljøvurdering skal gøre.

Jeg kan garantere for, som jeg sagde i min indledning, at det institut er oprettet for at blive og med det formål at sammenkoble miljø og økonomi. Det er det, der er udgangspunktet.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det glæder mig da, at hr. Eyvind Vesselbo har tænkt sig at tage kritikken til efterretning, og jeg bemærkede også det flotte forslag til vedtagelse og rosen af de otte rapporter.

Det er jo rart at have et lyst sind, og det mener jeg nu også jeg har. Men i Politiken den 27. august i år, hvor et professorpanel har udtalt sig om de otte rapporter, står der sådan, og det er altså konklusionen: Tre rapporter bedømmes som et mere eller mindre vellykket forsøg på at markere instituttet i offentligheden. For to af rapporterne vurderer panelet, at der ikke er dækning for konklusionerne. Tre af rapporterne mangler ifølge panelet politisk relevans.

Hvordan kan hr. Eyvind Vesselbo så i et forslag til vedtagelse rose det arbejde, som instituttet har gjort indtil nu?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at hr. Eyvind Vesselbos svar på, hvad der ville ske, hvis kritikken fortsatte og der fortsat kom dårlige evalueringer, var, at så kører vi bare videre. Det var hr. Vesselbos svar.

Man har her fremsat et forslag, der simpelt hen går ud på: Vi vil ikke lytte til kritikken, og hvis den fortsætter, så vil vi heller ikke lytte til den.

Det vil altså sige, at et politisk flertal her i Folketinget er indstillet på, at det institut kan få lov fortsætte helt ud over skrænten endda med stadig voksende bevillinger. Jeg venter stadig væk